

## Den försvunna tavlan

Cesar hade hört mamma prata i mobilen om en utställning på museet. När Cesar kom till skolan på morgonen berättade om utställningen för Asta och Bea. De bestämde att de skulle dit så fort skoldagen var slut. Dom kunde inte vänta tills lektionerna var över eftersom dom var så taggade.

När skoldagen var slut gick dom till museet. När dom äntligen var framme gick dom in och då upptäckte dom en tavla. När de gick närmare såg dom att det var Vincent van Goghs tavla "stjärnhimmel". På en liten lapp bredvid stod det att tavlan målades 1889. Dom kollade runt på utställningen. De såg många olika tavlor som var ritade av kända konstnärer. Bea la märke till en tavla av Leonardo Da Vinci. Bilden föreställde en människa med en genomskinlig kula i handen.

- Jag måste gå på toa, sa Asta.

Bea och Cesar följde med henne bort till toaletterna som var en liten bit bort. Cesar började bli orolig eftersom museet snart skulle stängas och förresten hade det hunnit bli mörkt ute.

- Kom nu! sa Cesar. Det stänger snart.
- Ska bara kolla en sista grej, sa Bea. Och förresten är Asta fortfarande på toaletten.

Cesar kände paniken komma smygande. Det här var som en mardröm.

- Snälla, sa han. Kan vi inte bara gå?

Toalettdörren öppnades och Asta kom ut.

- Äntligen! sa Cesar. skynda er nu!

Bea skrattade till.

- Var inte så nervös, sa hon de låser inte innan alla är ute, fattar du väl?

Just då klickade det till i alla dörrar samtidigt. Sedan slocknade lamporna. Asta, Bea och Cesar blev skräckslagna.

- Jag sa ju att ni skulle skynda er, tjatade Cesar.

Asta tog upp mobilen ur byxfickan på hennes blå jeans och satte på ficklampan så de skulle se. De försökte hitta någon personal som kunde släppa ut dom från museet. De letade ett tag men hittade ingen som kunde hjälpa dom. Asta och Bea ångrade att det inte hade lyssnat på Cesar. Och vad skulle deras föräldrar säga? De skulle säkert bli galna och ringa polisen! Panikslagna försökte de själva ta sig ut, hur de än gick till var de tvungna att komma ut därifrån. Under tiden ABC-klubben försökte hitta en lösning la Bea märke till att tavlan med mannen och kulan var borta.

- Kolla där, tavlan finns inte kvar!! Skrek Bea.
- Vilken tavla? Sa Asta och Cesar.
- Den med mannen och kulan, sa Bea.

Alla tre stod och kollade skräckslagna på den tomma väggen som tavlan tidigare hade hängt på. De förstod inte att någon hade kunnat stjäla tavlan utan att de märkte det. Och vad skulle de göra nu? Om de inte kom ut från museet kommer dom tro att det är ABC-klubben som har gjort inbrott! De måste komma på en lösning NU och det måste gå fort!!

De hade varit inlåsta i museet snart i 2 timmar. De var hungriga, trötta och längtade hem.

När de satt där lutade mot den kalla väggen hörde de att en dörr stängdes. De hoppade till av det höga ljudet som avbröt tystnaden. Alla fick samma tanke, det var inbrottstjuven!

De blev rädda och gömde sig borta vid toaletterna. De måste få tag på tjuven men hur skulle de göra? Tystnaden kändes lång men till sist hörde de hur tjuven öppnade en dörr och

stängde den efter sig. De sprang fram till dörren när de var säkra på att tjuven var långt borta. Dörren var öppen!! Äntligen var de ute från museet!

Asta tog upp sin mobil och såg att mamma hade ringt flera gånger. Vad skulle de säga till deras föräldrar, de kunde ju inte berätta det dom hade varit med om. Nu ringde det igen, Asta svarade och la mobilen mot örat. I luren hördes mammas oroliga röst.

- Vart har ni varit gumman? Frågade Astas mamma.
- Vi var i parken och glömde bort tiden. Men vi är på väg hem nu, ljög Asta
- Ni går ingenstans jag kommer och hämtar er med bilen, det är alldeles för mörkt att gå själva hem. Och Beas och Cesars mamma hade ringt de var oroliga och undrade vart ni hade tagit vägen. Klockan är ju redan 8, sa Astas mamma. Efter samtalet sprang dom till parken eftersom mamma skulle hämta dom där. Det var tur att mamma inte ringde polisen tänkte Asta.

När Cesar vaknade på morgonen var han jättetrött efter det som hade hänt igår. Han klädde på sig och gick ner för att äta frukost. Frukosten bestod av rostad macka och ett glas juice.

På skolgården väntade Asta och Bea på honom. När Cesar kom började de prata om det som hade hänt igår. De var ju tvungna att hitta den som stal tavlan. Tjuven fick ju inte komma undan. På rasten bestämde dom att de skulle till museet efter skolan för att ta reda på vem som var tjuven. Tidningarna hade börjat skriva om den stulna tavlan och att de ännu inte hade hittat några spår. ABC-klubben var lite nervösa när de sa att de skulle dit efter skolan eftersom de hade blivit inlåsta tidigare.

När dom var framme vid ingången till museet såg dom en person borta vid hörnet. Personen gick in i samma dörr som tjuven hade rymt genom. ABC-klubben bestämde sig att följa efter personen som de misstänkte vara tjuven. De sprang fram till dörren och som tur var den öppen. De såg personen försvinna genom en annan dörr som ledde till ett rum som bestod av gamla möbler. Asta, Bea och Cesar ställde sig en liten bit ifrån och kollade försiktigt in genom en smal dörrspringan. Där, där var den försvunna tavlan och tjuven. Asta tog kvickt upp mobilen för att ta foton på tjuven. Och då i samma ögonblick ringde mobilen. Tjuven kollade bak och där såg han alla tre.

- Vad gör ni här era små skitungar, skrek tjuven.
- Du har stulit tavlan!!, utbrast alla tre.
- Nej det har inte alls, skrek han tillbaka.

Tjuven tog tre snabba steg mot dom och tog tag i Astas arm. Greppet var hårt och det gjorde ont. Bea och Cesar sprang allt vad de kunde efter hjälp. De hittade två personaler som jobbade på museet.

- Vi har hittat tjuven som stulit tavlan och han har tagit vår kompis Asta. Kan ni snälla hjälpa oss, bad Cesar och Bea upphetsat.
- Ja, självklart, sa en av personalen skräckslagen.

Personalen följde Bea och Cesar bort till dörren. Bea tog tag i handtaget och drog mot sig men dörren var låst!!

- Vad ska vi göra nu Asta är fast där inne och tjuven kommer att komma undan!! Skrek Cesar som en galning.
- Få inte panik, polisen kommer snart, sa personalen för att lugna ner dom.

Äntligen var polisen framme. De sprang fram till dörren och såg att den var låst. En av polismännen tog sönder dörren och gick in. Där satt Asta fastbunden på en stol och det satt tejp på hennes mun. Cesar och Bea sprang fram till Asta och kramade om henne. Inne i rummet fanns tjuven också. Polisen grep tag den skyldige och satte honom i polisbilen.

- Vad händer med tjuven?, frågade alla tre
- Han sätts i fängelse och vi bli tvungna att kontakta era föräldrar, sa polismannen. Och tavlan kommer såklart tillbaka till sin plats i museet.

De blev hemkörda av polismannen. Där satt de ABC-klubben nöjda över att de hittat tjuven.

Efter ett par dagar skrev alla tidningar om att tjuven var fast med hjälp av tre hjältar Asta, Bea och Cesar som kallade sig för ABC-klubben.



Av: Rayana Alkhanov